

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 418/2020
05.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Гордане Комненић, Весне Поповић и Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Паркинг сервис Ниш“, чији је пуномоћник Ружица Стојановић Соколовић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Савељић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 159/19 од 24.09.2019. године, на седници одржаној 05.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 159/19 од 24.09.2019. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж 159/19 од 24.09.2019. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу П 1000/16 од 13.07.2018. године, обавезан је тужилац да накнади туженој трошкове поступка у износу од 15.000,00 динара.

Решењем Вишег суда у Нишу Гж 159/19 од 24.09.2019. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба тужене и преиначено првостепено решење, тако што је обавезан тужилац да туженој, на име трошкова поступка поред износа од 15.000,00 динара, који су јој досуђени првостепеним решењем, исплати још и износ од 12.000,00 динара. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да накнади туженој трошкове жалбеног поступка у износу од 16.760,00 динара.

Против правноснажне одлуке донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), оценио да ревизија тужиоца није изузетно дозвољена.

Применом члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би

могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаним правноснажним решењем, преиначено је првостепено решење о трошковима поступка. О овом праву тужене и о висини тражене накнаде, судови су одлучили уз правилну примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима. Из тих разлога, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, али применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. ЗПП.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца, које не чини његово главно потраживање, то је и ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић